

Jak zachovávat sobotu

Dokument přijatý na 55. zasedání Generální konference v Indianapolis v roce 1990

Následující řádky mohou sloužit jako směrnice k zodpovězení některých otázek, které lidé často kladou. Na tyto otázky odpovídáme v duchu Písma a daru prorocství tak, abychom v žádném případě neomezili práva a svobodu svědomí jednotlivce usměřovanou Duchem svatým.

Účel a smysl

Hlavním účelem tohoto dokumentu o zachovávání soboty je poskytnout rady nebo návod těm členům církve, kteří touží po bohatším a smysluplnějším prožívání soboty. Očekáváme, že povede ke skutečné reformě v zachovávání soboty v celosvětovém měřítku.

S vědomím skutečnosti, že společenství Božího lidu se setkává s četnými problémy v otázce zachovávání soboty, které jsou dány kulturním a ideologickým kontextem, pokusili jsme se vzít všechny problémy do úvahy. Smyslem tohoto dokumentu není zodpovědět každou otázku vztahující se k zachovávání soboty, ale spíše ukázat na biblické principy a rady daru prorocství, které mohou pomáhat členům církve v jejich snaze plnit Boží vůli.

Věříme, že rady obsažené v tomto dokumentu přinesou užitek. Vlastní rozhodnutí učiněná za krajních okolností, musí být motivována osobní vírou a důvěrou každého člověka vůči našemu Pánu Ježíši Kristu.

Sobota - ochrana našeho vztahu k Bohu

Sobota v sobě zahrnuje celý náš vztah k Bohu. Připomíná nám, co Bůh pro nás vykonal v minulosti, co koná dnes a co vykoná v budoucnosti. Sobota chrání přátelství člověka s Bohem a poskytuje nezbytný čas pro rozvoj tohoto vztahu. Sobota udržuje vztah mezi Bohem a lidskou rodinou, protože ukazuje na Boha jako na Stvořitele v době, kdy se lidstvo pokouší uchvátit místo Boha ve vesmíru.

V době poznamenané materializmem sobota obrací lidi k duchovním hodnotám. Lidé zapomínají na sobotu jako na svatý čas, a to přináší závažné důsledky - narušuje to a nakonec ničí vztah člověka k Bohu.

Správně zachovaná sobota je svědectvím o pokoji, který získáváme, když důvěřujeme Bohu jako svému udržovateli, jako zdroji spasení, a jako základu naší naděje do budoucnosti. Sobota nám přináší potěšení, protože v ní vstupujeme do Božího odpočinku a přijali jsme pozvání ke společenství s ním.

Bůh nás vyzývá, abychom pamatovali na sobotní den, protože si přeje, abychom pamatovali na něj.

Zásady a teologie zachovávání soboty

- [Podstata a účel soboty](#)
- [Jedinečnost soboty](#)
- [Všeobecnost soboty](#)
- [Kdy sobota začíná a kdy končí](#)
- [Principy zachovávání soboty](#)
- [Sobota a autorita Božího slova](#)

Podstata a účel soboty

Původ soboty sahá až ke stvoření, kdy Bůh sedmého dne odpočinul od své práce (1 Moj 1-3). Sobota má zvláštní význam jako trvalé znamení věčné smlouvy mezi Bohem a jeho lidem, aby pamatovali, kdo je stvořil (2 Moj 31,17) a kdo je posvěcuje (2 Moj 31,13; Ez 20,12) a aby jej uznávali jako Hospodina svého Boha (Ez 20,20).

Jedinečnost soboty

Sobota je zvláštní příležitost, kdy člověk může oslavovat Boha jako svého Stvořitele a Vykupitele, jako Pána života, se kterým se lidská rodina opět sjednotí při jeho druhém příchodu. Sobotní přikázání tvoří střed mravního zákona jako pečeť Boží autority. Protože je to symbol Božího vztahu lásky k pozemským dětem, lidstvo by se mělo tohoto daru vážit a vynaložit veškeré úsilí, aby tento vztah přijalo a trvale rozvíjelo. Boží lid se tedy bude zapojovat pouze do toho, co vede k Bohu a druhým lidem a ne do toho, co vede k uspokojování sobeckých zájmů.

Všeobecnost soboty

Všeobecnost soboty je odvozena od stvoření. Proto její přednosti i závazky platí pro všechny národy, skupiny i společenské vrstvy. (Viz 2 Moj 20,11; 23,12; 5 Moj 5,13; Iz 56,1-8.) Zachovávání soboty se vztahuje na všechny členy domácnosti včetně dětí a platí dokonce i pro "tvého hosta, který žije ve tvých branách" (2 Moj 20,10).

Kdy sobota začíná a kdy končí

Bible říká: Sobota začíná na konci šestého dne týdne a trvá jeden den, od večera do následujícího večera (1 Moj 1; Mar 1,32). Tento čas se shoduje se západem slunce. Když je obtížné určit přesný čas západu slunce, považujeme za začátek soboty okamžik, kdy se začne stmívat.

Principy zachovávání soboty

Ačkoli Bible neodpovídá přímo na mnoho konkrétních otázek, které mohou dnes vyvstávat v souvislosti se svěcením soboty, poskytuje nám základní principy, které jsou platné i dnes (2 Moj 16,29; 20,8-11; Iz 58,13; Neh 13,15-22).

"Zákon zapovídá vykonávat v den Páně světskou práci. Činnost, kterou si člověk vydělává na živobytí, musí v sobotu ustát, stejně jako účast na světských zábavách a práce spojená se ziskem. Bůh ukončil v sobotu své stvořitelské dílo, odpočinul a požehnal ji. Stejně tak i člověk by měl v sobotu zanechat každodenního zaměstnání a věnovat čas zdravému odpočinku, bohoslužbě a dobrým skutkům."
(Touha věků, str. 137)

Svěcení soboty však nevede k naprosté nečinnosti. Starý i Nový zákon nás vyzývají, abychom se zajímali o potřebné, ulehčovali utrpení druhých, protože sobota je den odpočinku pro všechny, zvláště pro chudé a utiskované (2 Moj 23,12; Mat 12,10-13; Mar 2,27; Luk 13,11-17; Jan 9,1-21).

Avšak ani konání dobrých skutků nesmí potlačit základní smysl soboty (1 Moj 2,1-3). Tím se míní jak tělesný (2 Moj 23,12), tak i duchovní odpočinek v Bohu (Mat 11,28). Duchovní odpočinek vede člověka, který chce zachovávat sobotu, aby hledal přítomnost a společenství s Bohem v bohoslužbě (Iz 48,13), v soukromém rozjímání (Mat 12,1-8) i ve veřejném shromáždění (Jer 23,32; 2 Král 4,23; 11,4-12; 1 Par 23,30; Iz 56,1-8). Účelem soboty je poznávat Boha jako Stvořitele a Vykupitele (1 Moj 2,1-3; 5 Moj 5,12-15). Máme ji prožít v kruhu rodiny i v širším společenství (Iz 56,1-8).

Sobota a autorita Božího slova

E. G. Whiteová zdůrazňuje, že sobotní přikázání je jedinečné, protože obsahuje pečeť Božího zákona. Je to jediné "ze všech deseti přikázání, které uvádí jméno a titul Zákonodárce. Představuje ho jako Stvořitele nebe i země, a ukazuje tak, že proto Bohu náleží před vším ostatním úcta a uctívání. Kromě tohoto údaje neuvádí Desatero nic, co by ukázalo totožnost Zákonodárce." (Velké drama věků, str. 286)

Sobota jako znamení Stvořitele ukazuje na jeho vlastnické právo a autoritu. Smysluplné zachovávání soboty svědčí o tom, že uznáváme Boha jako Stvořitele a vlastníka všeho, že uznáváme jeho moc nad celým stvořením i nad námi. Zachovávání soboty je založeno na autoritě Božího slova. Nemáme jiný logický důvod pro to, abychom sobotu světili.

Člověk má možnost navázat vztah se Stvořitelem vesmíru jako s osobním přítelem.

Lidé, kteří zachovávají sobotu, musí občas čelit odporu ze strany ostatních lidí, chtějí-li zachovat věrnost vůči Bohu. Lidé, kteří neuznávají Boha jako svého Stvořitele, považují namnoze důsledné svěcení soboty a rozhodnutí nevykonávat v sobotu žádnou práci za svévolné a nesmyslné. Smysluplné a uvědomělé zachovávání soboty svědčí o tom, že jsme se rozhodli respektovat Boží přikázání. Říkáme tím, že nyní svůj život prožíváme v souladu s Božím slovem. Sobota bude také předmětem zkoušky v době konce. Věřící se budou muset rozhodnout: buď budou věrni Božimu slovu nebo se podřídí lidské autoritě (Zj 14,7.12).

Rodinný život v sobotu

- [Různé typy domovů](#)
- [Dvě svatá ustanovení - domov a sobota](#)
- [Zodpovědnost dospělých jako učitelů](#)
- [Příprava na sobotu](#)
- [Správné sobotní oblečení](#)
- [Důležitost sobotní školy](#)
- [Čím se rodina v sobotu zaměstnává](#)
- [Sobotní odpoledne](#)

Úvod

Rodinný život je základní kámen správného zachovávání soboty. Pouze v případě, že jednotlivci zachovávají svědomitě sobotu doma a plní svěřené povinnosti jako členové rodiny, bude moci církev jako celek zjevovat světu radost a přednosti Božího svatého dne.

Různé typy domovů

V naší době existují různé typy domovů: Například domov, ve kterém je manžel, manželka a děti; domov bez dětí, kde najdeme pouze manžela s manželkou; domov, ve kterém je pouze jeden rodič a děti (kde v důsledku smrti jednoho z rodičů nebo rozvodu musí jeden rodič převzít jak mateřskou tak otcovskou roli); domov, ve kterém žije člověk, který nikdy neuzavřel manželství nebo kde smrt či rozvod způsobil, že tento člověk zůstal sám a nemá žádné děti; anebo domov, ve kterém je pouze jeden rodič členem církve. Dříve než začneme hovořit o potřebách a problémech jednotlivých kategorií lidí, chceme předeslat, že některé principy a rady platí pro všechny skupiny a jiné budou sloužit jen některým z nich.

Dvě svatá ustanovení - domov a sobota

"Na počátku" Bůh nabídl Adamovi a Evě zahradu Eden jako jejich domov. "Na počátku" Bůh také lidem dal sobotu. Tato dvě ustanovení - domov a sobota - patří k sobě. Obě jsou Božím darem. Obě jsou posvátné. Sobota podporuje a obohacuje jedinečným způsobem rodinná pouta.

Důležitým prvkem domova je důvěrné přátelství. Přátelství s ostatními lidmi je také důležitou součástí soboty. Spojuje rodiny těsněji s Bohem a váže i jednotlivé členy vzájemně. Z tohoto hlediska nemůžeme nikdy dostatečně zvýraznit důležitost soboty pro rodinu.

Zodpovědnost dospělých jako učitelů

Když Bůh vybral Abrama jako otce vyvoleného národa, řekl: "Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm. "Dbejte na Hospodinovu cestu a jednejte podle spravedlnosti a práva." (1 Moj 18,19) Dospělí dostali v domově velkou odpovědnost v oblasti

duchovního rozvoje dětí. Slovy i příkladem života jsou povinni vytvářet takové situace a prostředí, aby se sobota stala potěšením a životodárnou součástí křesťanského života tak, že děti, i potom, kdy opustí domov, budou pokračovat ve zvyku, který se naučili v mládí.

V souladu s nařízením: "Budeš je (Boží příkázání) vštěpovat svým synům" (5 Moj 6,4-9), musí dospělí členové rodiny učit děti milovat Boha a zachovávat jeho příkázání. Měli by je vést k věrnosti Bohu a k respektování jeho pokynů.

Od nejtělejšího dětství bychom měli svoje děti učit, aby se podílely na rodinných pobožnostech, pobožnost ve sboru se potom stane pouhým pokračováním něčeho, co je běžné v rodině. Od dětství bychom měli děti také učit, že je důležité pravidelně navštěvovat shromáždění sboru a že pravé zachovávání soboty zahrnuje návštěvu Božího domu, kde oslavujeme svého Pána a studujeme Bibli. Dospělí v rodině by měli jít příkladem v navštěvování sobotních shromáždění a poskytnout tak dětem příklad, který je velmi důležitý, když se děti začnou samy rozhodovat, co je v životě důležité. Nakolik děti rostou a vyžívají, měli bychom s nimi studovat Bibli a diskutovat, aby si uvědomily pravý význam soboty, její vztah ke křesťanskému životu, a její trvalou hodnotu.

Příprava na sobotu

Máme-li sobotu správně zachovávat, musíme celý týden naplánovat tak, aby byl každý člen připraven uvítat počátek Božího svatého dne. To znamená, že dospělí členové rodiny naplánují vše tak, aby úkoly v domácnosti - nákup a příprava jídla, příprava šatstva a všechny další nezbytnosti každodenního života byly dokončeny dříve, než v pátek zapadne slunce. Den odpočinku by se měl stát ústředním bodem, okolo kterého se točí celý týden. Když se přibližuje páteční západ slunce, dospělí i děti mají uvítat sobotu s klidnou myslí, s dokončenou prací a s připraveným domovem tak, aby v něm mohli strávit následujících 24 hodin s Bohem a ve vzájemném společenství. Děti k tomu mohou napomoci tím, že úměrně svému věku a schopnostem převezmou některé povinnosti související s přípravou na sobotu. Na způsobu, jakým rodina začíná sobotu při západu slunce v pátek večer a na tom, jak stráví páteční večer, závisí, kolik přijmou požehnání, které Bůh připravil pro sobotu.

Správné sobotní oblečení

Tam, kde jsou v rodině děti, jsou dospělí povinni v sobotu ráno, když se rodina obléká do sboru, svými požadavky a příkladem poučit děti, že Boha uctíváme také tím, že do jeho domu jdeme pouze v čistém, reprezentativním oblečení, které je přiměřené kultuře, ve které žijeme.

Důležitost sobotní školy

Jestliže děti nemají možnost navštěvovat adventistickou církevní školu, stává se nejdůležitějším prostředkem náboženského vyučování mimo domov sobotní škola. Hodnotu této hodiny studia Bible nemůžeme nikdy přecenit. Proto by měli rodiče navštěvovat sobotní shromáždění hned od rána a udělat všechno pro to, aby to umožnili i svým dětem.

Čím se rodina v sobotu zaměstnává

Ve většině kultur je v sobotu čas jídla, kdy se rodina shromáždí doma okolo stolu, nejkrásnějším okamžikem týdne. V těchto chvílích se stupňuje duch posvátné radosti a přátelství, který rozvíjela bohoslužba ve sboru. Členové rodiny osvobození od rušivých vlivů světa si mohou povídat o tématech, která je společně zajímají a udržovat duchovní ovzduší soboty.

Jestliže pochopíme posvátnost soboty a jestliže existuje vztah lásky mezi rodiči a dětmi, bude každý z nás dělat všechno pro to, aby zabránil rušení těchto svatých hodin světskou hudbou, rádiem, videoprogramy a televizními pořady, nebo i novinami, knihami a časopisy.

Sobotní odpoledne (po shromáždění) bychom měli pokud možno strávit v rodinném kruhu užitečnou činností - poznávat přírodu, navštěvovat lidi, kteří nemají možnost zúčastnit se shromáždění ve sboru, nebo potřebují povzbuzení. Nakolik děti rostou a dospívají, odpolední sobotní činnost by měla zahrnovat také ostatní děti ve sboru jejich věkových kategorií. Při všem bychom si měli klást otázku:

"Pomáhá mi tato činnost k lepšímu porozumění pravé podstaty a svatosti soboty?" Správné zachování soboty doma ovlivní náš život v časnosti i na věčnosti.

Zachování soboty a rekreační aktivity

- [Prvky neslučitelné se zachováním soboty](#)
- [Zachování soboty a místní zvyklosti](#)

Úvod

Zachování soboty zahrnuje bohoslužbu i společenství. Nabídka radovat se z obou těchto darů platí a je velkorysá. Sobotní bohoslužba směřující k Bohu probíhá obvykle ve společenství věřících. Tito lidé vytvářejí také přátelské vazby. Jak bohoslužba tak společenství nabízí mnoho příležitostí chválit Boha a obohatit život věřícího. Jestliže sobotní bohoslužbu nebo společenství deformujeme nebo zneužíváme, ohrožujeme jak oslavu Boha, tak osobní obohacení. Protože nám Bůh dal sebe samého jako dar, sobota přináší skutečnou radost v Hospodinu. Pro věřící je to příležitost odhalit a začít využívat Bohem svěřené dary. Pro věřící je tedy sobota potěšením a radostí.

Prvky neslučitelné se zachováním soboty

Sobotu může snadno narušit, vniknou-li do ní prvky neslučitelné s jejím duchem. V praxi musí být věřící při bohoslužbě i ve společenství vždy ostražití, aby tyto prvky nenarušily posvátnost soboty. Vědomí svatosti soboty mohou konkrétně narušit nesprávné vztahy a nevhodná činnost. A naopak, svatost soboty je umocněna, když Stvořitel zůstává středem celého dne.

Zachování soboty a místní zvyklosti

Musíme si uvědomit, že křesťané zachováním soboty v konkrétním historickém období a situaci vyjadřují poslušnost vůči Bohu. Může se stát, že nás jak doba tak kultura mohou nesprávně orientovat a deformovat naše hodnoty. Výmluvami na kulturu a místní zvyky nemůžeme omlouvat svou línost a nedůslednost, když se věnujeme činnostem, které jsou neslučitelné se svatostí soboty. Například intenzivní fyzická námaha a různé formy cestování nejsou v souladu se skutečným zachováním soboty.

Jakýkoli pokus vymezit činnost v sobotu tím, že kromě biblických zásad vytvoříme seznam toho, co se v sobotu smí a nesmí, narušuje zdravou duchovní zkušenost a rozvoj. Věřící člověk musí posuzovat své prožívání soboty biblickými zásadami. Chápe, že hlavním účelem soboty je zesílit pouta mezi ním a Bohem. Proto jsou přijatelné pouze takové činnosti, které jsou v souladu s biblickými zásadami a přispívají k posílení tohoto vztahu.

Křesťan musí být velmi opatrný a nekritizovat počínání svého bratra, který žije v jiném prostředí a v jiné kultuře, než je jeho vlastní a který v sobotu dělá i to, co on sám odmítá, protože nikdo z nás není schopen správně zhodnotit pohnutky ostatních lidí.

Jsme-li na cestách, měli bychom jako turisté vynaložit veškeré úsilí, abychom uchovali svatost soboty a strávili ji společně se svými spoluvěřícími tam, kde se právě nacházíme. Vzhledem ke svatosti sedmého dne doporučujeme všem adventistům, aby neprožívali tento den jako jiné dny dovolené a vyhnuli se takovým činnostem, jako je prohlídka pamětihodností a jiným všedním činnostem.

Sbory a církevní instituce

- [Úloha sboru a rodiny](#)
- [Hudba v sobotu](#)
- [Společensky prospěšná činnost](#)
- [Finanční sbírky](#)
- [Svatby a pohřby](#)
- [Zdravotnické instituce](#)

- [Principy zachovávání soboty](#)
- [Sobotní služba v neadventistických nemocnicích](#)
- [Vzdělávací instituce](#)

Vytvářením konkrétních směrnic a pokynů pro sbory a církevní instituce vytváří církev příklad svěcení soboty pro všechny své členy. Zodpovědností jednotlivých členů je vnést zásady svěcení soboty do vlastního života. Církev může napomoci tím, že zpřístupní zásady o svěcení soboty obsažené v Bibli a spisech daru proroctví, ale nemůže se stát svědomím svým členům.

Úloha sboru a rodiny v náplni sobotního odpoledne

Kazatelé a vedoucí sboru zodpovídají za pečlivé vypracování plánů náplně sobotního odpoledne pro děti, mládež, dospělé, staré členy, pro rodiny i svobodné. Všechno má zdůrazňovat, že sobota je dnem radosti, chválení Boha a odpočinku. Sborová činnost má být spíše doplňkem, než náhradou za sobotní program v rodinách a domovech.

Hudba v sobotu

Hudba do značné míry ovlivňuje náladu a citové rozpoložení člověka. Vedoucí sboru musí vybírat takovou hudbu a hudebníky, kteří zvýrazní atmosféru sobotního odpočinku - vděčnosti Bohu, úcty a společenství s ním. Zkoušky pěveckého sboru a skupin by neměly probíhat během pravidelně plánovaných sobotních shromáždění.

Společensky prospěšná činnost

I když se věřící mohou angažovat v různých typech sociální práce pro studenty, mládež nebo chudé, mají stále být příkladem důsledného zachovávání soboty. Jestliže v sobotu vedou nadstavbové školy nebo zvláštní školy pro děti a mládež, volí předměty a témata vyučování odlišná od toho, co se běžně učí během týdne a zařadí předměty, které přispívají k duchovnímu rozvoji. Vycházky do přírody nebo okolí mohou s minimálním úsilím nahradit všední předměty a přednášky.

Finanční sbírky (obžínkové sbírky)

Sbory adventistů s. d. obvykle konají finanční sbírky mimo sbor (obžínkové sbírky) ve dnech mimo sobotu. Jestliže je taková sbírka zorganizovaná v sobotu, měla by být připravena tak, aby přinesla duchovní užitek všem zúčastněným.

Účelové sbírky v sobotu

Na mnoha místech Písma čteme poučení o křesťanském správcovství. Vybírání dobrovolných darů má své nezastupitelné místo během pobožnosti. Jestliže je ve sboru přednášena výzva k sebrání darů, mělo by to proběhnout takovým způsobem, aby to zvýraznilo svatost bohoslužby i svatost soboty.

Svatby v sobotu

Svatební pobožnost je posvátná a sama o sobě není v rozporu s duchem zachovávání soboty. Většina svateb však vyžaduje značné množství práce a téměř nevyhnutelně navozuje světskou atmosféru při její přípravě i v průběhu následné hostiny. Aby se nevytratil duch pravého svěcení soboty, měli bychom se vyhnout svatbám v sobotu.

Pohřby v sobotu

Všeobecně bychom se měli snažit vyhnout pohřbům v sobotu. V některých částech světa jsou takové klimatické podmínky, že nelze pohřeb odložit a je nezbytně nutné jej provést bezodkladně, třeba i v sobotu. V takových případech bychom se měli dohodnout se zaměstnanci pohřebního ústavu a zaměstnanci hřbitova, aby vykonali všechny potřebné úkony související s pohřbem předem, aby se v sobotu konala jen opravdu nezbytná práce. V některých případech lze vykonat pohřební obřad v sobotu a vlastní ukládání do země odložit na pozdější dobu.

Zdravotnické instituce Církve adventistů sedmého dne

Adventistické zdravotnické instituce zajišťují pro mnoho lidí jediný kontakt s Církví adventistů sedmého dne. Adventistické nemocnice by měly být něčím více, než pouhým systémem zdravotní péče. Mají jedinečnou příležitost nést křesťanské svědectví 24 hodin denně lidem, kterým slouží. Kromě toho mají přednost svým každotýdenním příkladem představovat poselství o sobotě.

Ježíš Kristus léčil nemocné a zbavoval tělesně slabé okovů nemoci dokonce i v sobotu. Tím nám dal příklad, podle něhož zřizujeme a vedeme církevní zdravotnická zařízení. Proto musí být zařízení, které nabízí lékařskou péči veřejnosti, připraveno sloužit nemocným a trpícím bez ohledu na čas.

Každá taková instituce musí vytvořit a dodržovat takové zásady, které odráží příklad Ježíše Krista a budou brát v úvahu principy zachovávání soboty tak, jak o nich čteme v Písmu a jak je učí Církev adventistů sedmého dne. Vedoucí pracovníci mají zvláštní zodpovědnost dohlížet, aby všechna oddělení zachovávala správný postoj ke svěcení soboty tím, že předem vydají pokyny, co a jak se má v sobotu konat a tím, že sledují, jak jsou tyto směrnice dodržovány.

Doporučujeme následující principy zachovávání soboty:

1. Poskytněte první naléhavou lékařskou pomoc ochotně a rádi kdykoli je to potřeba na vysokém stupni odbornosti. Avšak adventistické instituce ani lékaři a stomatologové by neměli poskytovat služby a klinická ošetření v sobotu v takovém rozsahu, jak to dělají během ostatních dnů v týdnu.
2. Nekonejte žádné běžné činnosti, které lze odložit. Obvykle to znamená úplné uzavření těch zařízení a oddělení, která bezprostředně nesouvisí s péčí o pacienty. Zaměstnávejte minimální počet zaměstnanců, kteří jsou schopni zvládnout na daném oddělení nezbytnou pohotovostní službu.
3. Nekonejte vyšetřovací, diagnostické a léčebné procedury, které lze snadno odložit na jiný čas. Rozhodnutí, zda jde o nevyhnutelný a naléhavý zásah, přenechejte ošetřujícímu lékaři. Pokud by tato možnost byla zneužívána, měli by se problémem zabývat vedoucí pracovníci. Ostatní zaměstnanci instituce by neměli taková rozhodnutí dělat, ani polemizovat s ošetřujícím lékařem. Mnoha nedorozuměním lze předejít tím, že lékařům interními směrnicemi vymezíme možnost vykonávat v sobotu pouze chirurgické, diagnostické nebo terapeutické zákroky, které nelze odložit vzhledem ke stavu pacienta. Pokud projednáme všechny tyto otázky s každým zaměstnancem tehdy, když jej přijímáme do zaměstnaneckého poměru, vyhneme se různým nedorozuměním a zneužitím.

Odložitelné operace a plánované zákroky bychom měli omezit i během pátků. Takto plánované zákroky umožňují pacientovi zůstat v nemocnici během volných dnů na konci týdne a ztratit tak menší počet pracovních dní. Musíme však myslet na to, že první pooperační den potřebuje pacient nejintenzivnější ošetrovatelskou péči a ten pak vychází na sobotu.

4. Zavřete administrativní a správní kanceláře s běžnou pracovní náplní. Někdy může nastat okolnost, že je třeba přijmout nebo propustit pacienta v sobotu, doporučujeme však, abyste se vyhnuli vyúčtování a inkasování peněz. Zachováváním soboty bychom však nikdy neměli vyvolávat podráždění u těch, kterým chceme sloužit a které chceme zachránit.
5. Vytvořte pacientům ze soboty zvláštní den, vydejte takové křesťanské svědectví, na které nikdy nezapomenou. Vytvořit takovou atmosféru při svěcení soboty je mnohem snadnější v zařízeních, která zaměstnávají převážně členy církve. Věřící pracovníci, kteří pečují o pacienty, mohou představit sobotu v jejím pravém světle a mohou mít i přesvědčivý vliv na životy lidí, kteří nesdílí naši víru.

6. Přímá péče o nemocné je záležitostí každého dne v týdnu. Nemoc nezná kalendář. Nicméně, při vytváření časového harmonogramu zaměstnanců by měla instituce brát v úvahu náboženské přesvědčení, zásady při zachování dne odpočinku a zvyky každého zaměstnance. Instituce by měla v rozumné míře vyhovět náboženským postojům každého svého zaměstnance, pokud to nenaruší chod instituce. Uznáváme, že postoj svědomí jednotlivých lidí se v otázce práce s pacienty v sobotu různí. Ani církve, ani její instituce se nemohou stát svědomím svých zaměstnanců. Spíše by měly ulehčit svědomí svých zaměstnanců tím, že vytvoří rozumné podmínky a možnosti.
7. Odolávejte tlakům, které nutí slevovat ze zásad Církve adventistů sedmého dne. Na některé instituce vyvíjela nátlak společnost, lékařský personál anebo kolektiv zaměstnanců, který je tvořen převážně neadventisty, aby opustily nebo nebraly vážně zásady svěcení soboty a pracovaly v sobotu jako v kterýkoli jiný den. V některých případech byl vyvíjen silný nátlak, aby instituce pracovala naplno v sobotu a měla omezený provoz v neděli. Takové požadavky bychom měli důrazně odmítnout. Přijetí takového režimu by muselo mít za následek důkladnou prověrku, zda jmenovaná instituce ještě vůbec náleží naší církvi.
8. Vysvětlujte zaměstnancům, kteří nejsou členy Církve adventistů sedmého dne zásady svěcení soboty tak, jak je instituce bude prakticky uplatňovat. Každý neadventista, který je zaměstnán v adventistickém zdravotnickém zařízení, by měl být seznámen se zásadami adventistů sedmého dne, zvláště s pracovním řádem instituce, který pojednává také o zachování soboty. Ačkoli neadventisté nemusí sdílet naše přesvědčení, měli by od samého začátku vědět, co se od nich očekává a jak se mají zapojit do programu instituce, aby jí pomohli dosáhnout jejího cíle.
9. Pěstujte postoj zaměstnanců z řad Církve adventistů sedmého dne ke stálé svědecké službě. Mnozí lidé se s naší církví seznámí pouze jako zaměstnanci církevní instituce. Každý vztah by měl být přátelský a plný lásky, která jedná podle příkladu života a práce největšího Lékaře. Zájem o nemocné, nesobecký vztah k bližním, touha sloužit, věrnost Bohu a církvi se může snadno stát "vůní života k životu". Zachování soboty je nejen povinností, ale především předností. Pro člověka, který zachovává sobotu, ani pro lidi okolo něj by to nikdy nemělo být nepřijatelné ani břemenem.

Sobotní služba v neadventistických nemocnicích. Ve zdravotnických zařízeních je nezbytné, aby pracovníci nepřetržitě konali alespoň minimální pracovní činnost proto, aby zajistili péči o pacienty. Adventisté, kteří jsou zaměstnáni v necírkevních institucích, kde jsou konány běžné sobotní služby, jsou povinni zachovávat biblické zásady svěcení soboty. Abychom předešli situacím, kdy se členové církve dostávají do problémů se svěcením soboty, doporučujeme několik následujících rad:

1. Když adventisté přijímají zaměstnání v neadventistických nemocnicích, měli by seznámit zaměstnavatele se svými zásadami a požadovat takový časový rozpis, který je zbavuje sobotních služeb.
2. Kde to pracovní harmonogram nebo jiné faktory znemožňují, adventisté by měli přesně vymežit úkony, které mohou s klidným svědomím vykonávat a vyvarovat se běžných prací.

Vzdělávací instituce adventistů s. d.

Střední školy naší církve a zvláště internátní školy plní stěžejní roli při vštěpování návyků svěcení soboty u budoucí generace členů církve. Vysoké školy utvářejí názory a myšlení příštích kazatelů a odborně vzdělaných členů církve. Je proto důležité, aby se teorie i praxe toho, jak znásobit radost ze sobotního požehnání v těchto zařízeních, co nejvíce blížila ideálu.

Praktické uplatňování těchto zásad by mělo zahrnovat:

1. Přiměřenou přípravu na sobotu.

2. Přesné dodržování začátku a konce soboty.
  3. Vhodnou školní i mimoškolní činnost: bohoslužbu, modlitební skupiny, evangelizační aktivity atd.
  4. Snížení nutných činností v sobotu na minimum. Svěřit je přednostně lidem, kteří tyto služby konají jako dobrovolníci raději, než těm, kteří vykonávají tutéž práci během týdne za peníze.
  5. Podnětné bohoslužby, které zvýrazňují především to, co by mělo charakterizovat shromáždění ve sborech naší církve.
  6. Vhodné a různorodé činnosti pro sobotní odpoledne.
  7. Sestavení týdenního programu tak, aby sobota byla dlouhodobě radostí a vrcholným dnem v týdnu spíše, než předešlým k všedním činnostem, kterým se žáci budou věnovat v sobotu večer.
- a. Školní jídelna. Školní jídelna je zařízena tak, aby sloužila studentům, jejich rodičům, případně hostům. V sobotu by neměla být otevřena pro veřejnost. Každá škola by měla učinit nezbytná opatření, aby návštěvníci platili za jídlo jindy než v sobotu.
  - b. Účast učitelů na odborných jednáních a konferencích. V některých zemích mají adventisté přednost navštěvovat odborné konference a přednášky, aby drželi krok s vývojem ve svých vědních oborech. Může to vést k pokušení účastnit se takových setkání v sobotu. Doporučujeme, aby učitelé našich škol trávili sobotu raději se svými spoluvěřícími ve shromáždění než s nevěřícími kolegy na odborných konferencích.
  - c. Rozhlasové stanice. Školní rozhlasové stanice mohou být požehnáním pro své okolí. Abychom toto požehnání znásobili, měly by programy během soboty odrážet postoj naší církve. Pokud jsou v sobotu vysílány výzvy k dobrovolným sbírkám, měly by proběhnout takovým způsobem, aby zvýraznily svatost soboty.
  - d. Výlety a cesty. Abychom zachovali posvátný charakter soboty, měli bychom plánovat tyto výlety tak, abychom v sobotu co nejméně cestovali a naopak vyhradili co největší část dne pro bohoslužbu se spoluvěřícími. Čas sobotního dne bychom neměli využívat k cestování za sobotním večerním programem.
  - e. Zachovávaní soboty při vzdělávání kazatelů. Kazatelé nesou velkou zodpovědnost za to, jak formují duchovní život sboru svým příkladem. Proto zařízení, která vychovávají kazatele a jejich manželky, musí pomoci svým posluchačům, aby se naučili správně zachovávat sobotu. Vhodný vliv školy může napomoci najít skutečné potěšení ze soboty v jejich vlastním životě a i v životě sboru.
  - f. Zkoušky v sobotu. Adventisté s. d., jejichž povinné zkoušky na neadventistických školách jsou odbornou komisí vypsány právě na sobotu, stojí před zvláštním problémem. V takové situaci doporučujeme, abyste si dohodli vykonání zkoušek v jiném čase, než je sobota. Církev by měla povzbuzovat své členy, aby věrně zachovávali sobotu a kde je to možné intervenovat u příslušných institucí, aby umožnila svým členům jak dodržování Božích přikázání, tak i přístup k potřebným zkouškám.

Vztah zaměstnání a podnikání k sobotě

- [Základní principy](#)
- [Nepřetržité provozy](#)
- [Nákup zboží a zadávání služeb](#)
- [Cestování v sobotu](#)
- [Řešení zvláštních problémů v zaměstnání](#)
- [Práce na směny](#)

Základní principy

Biblický pohled na sobotu zahrnuje obojí, jak Boží tak lidský rozměr (Mat 12,7). Z Božího hlediska sobota zve věřící, aby obnovili svou oddanost Bohu tím, že upustí od každodenní práce, aby uctivali nerušeně a plně Boha (1 Moj 20,8-10; 31,15.16; Iz 58,13.14). Z lidského pohledu vyzývá sobota věřící, aby oslavovali Boží stvořitelskou a vykupitelskou lásku tím, že prokazují milosrdenství a zájem o ostatní lidi (5 Moj 5,12-15; Mat 12,12; Luk 13,12; Jan 5,17). Sobota tedy zahrnuje jak zřeknutí se běžné práce, abychom mohli uctívat Boha, tak konání skutků lásky a milosrdenství lidem, kteří žijí okolo nás.

Nezbytná práce a naléhavá pomoc

Abychom vyvýšili svatost soboty, musíme být velmi moudří při výběru zaměstnání. Musíme být vedeni svědomím osvíceným Duchem svatým. Zkušenost ukázala, že existují určitá nebezpečí u zaměstnání, která nedovolují našim členům uvolnit se od běžné světské práce a uctívat Stvořitele v sobotu. To znamená, že bychom se měli vyhnout takovým zaměstnáním, která, ačkoli jsou pro vyspělou společnost nezbytná, mohou přinášet problémy pro zachovávání soboty.

Písmo a spisy daru proroctví jednoznačně hovoří o našich křesťanských povinnostech k našim bližním i v sobotu. V mnoha dnešních povoláních jsou pracovníci voláni k řešení naléhavých případů zahrnujících záchranu života či majetku často i v sobotu. Úprava pracovní doby na pravidelnou práci o víkendech, která zahrnuje i soboty z důvodu finanční výhodnosti, zaměstnání v pohotovostní službě nebo přijímání práce pouze o víkendech v téže oblasti, abychom zlepšili rodinný rozpočet, není v souladu se zásadami zachovávání soboty. Řešit naléhavé situace, kde je v sázce život a bezpečí člověka, se v zásadě liší od vydělávání tím, že se trvale zapojíme do tohoto druhu zaměstnání o sobotách. Tuto práci často doprovází obchodní, světské nebo všední činnosti. (Viz slova Pána Ježíše o záchraně dobytčete, které spadlo do jámy a o pomoci potřebným lidem Mat 12,11; Luk 13,16.) Jestliže se někdo neúčastní shromáždění v Božím domě a zbavuje se společenství se spoluvěřícími, ohrožuje svůj duchovní život.

Mnoho zaměstnavatelů v nepřetržitých provozech ochotně vychází vstříc lidem, kteří svědí sobotu. Kde taková dohoda není možná, měli by si členové církve znovu pozorně připomenout biblické principy svěcení soboty a v tomto světle prozkoumat druh činnosti, prostředí, požadavků na práci a osobní pohnutky dříve, než se zaváží k práci o sobotách. Měli by se ptát Boha, jako to udělal Saul na cestě do Damašku: "Pane, co chceš, abych činil?" Když převládá tento postoj víry, jsme přesvědčeni, že Pán povede věřící, aby rozeznali jeho vůli a dodá jim sílu a moudrost, aby ji mohli plnit.

Morální rozhodnutí související se zachováváním soboty. Někdy nás zbavují nebo nám upírají právo světit sobotu vojenské, vzdělávací, politické nebo jiné instituce. Abychom zmírnili anebo předešli těmto politováníhodným situacím, sledujme několik následujících rad:

Měli bychom pověřit příslušného činovníka církve, především vedoucího oddělení pro styk s veřejností a náboženské svobody, aby sledoval vývoj situací, které by mohly podkopávat svobodu shromažďovat se v sobotu. Když je to nezbytné, když má vzniklá situace nepříznivý dopad na členy naší církve, měl by se pověřený pracovník církve obrátit na zodpovědné činitele a hledat řešení. Takto můžeme zabránit, aby byly přijaty zákony, které by mohly zbavit adventisty práva světit sobotu nebo toto právo omezit.

Měli bychom povzbuzovat členy církve, aby věrně a zásadně světili sobotu bez ohledu na okolnosti, a měli jistotu, že Bůh ocení jejich věrnost. Členové církve by měli nabídnout duchovní, morální, a je-li to třeba i časnou pomoc ostatním členům, kteří prožívají problémy se zachováváním soboty. Taková podpora posílí věrnost Bohu nejen u členů, kteří bojují s těmito problémy, ale také v církvi jako celku.

Nákup zboží a zadávání služeb v sobotu

1. Sobota je určena k tomu, aby poskytla duchovní svobodu a radost každému člověku (2 Moj 20,8-11). Jako křesťané musíme zastávat základní lidská práva, která udělil Stvořitel každému jedinci. Jako obecné pravidlo platí, že nakupování zboží, stravování v restauracích a placení služeb, které nám poskytlí jiní lidé v sobotu, bychom se měli vyhnout, protože nejsou v souladu se zásadami svěcení soboty.
2. Navíc, zmíněné obchodní činnosti odvrací vaši mysl od svatosti soboty. (Viz Neh 10,31; 13,15.) Budete-li dobře plánovat, můžete si obstarat odpovídající zásoby na sobotu předem.

Cestování v sobotu

Nikdy bychom v sobotu neměli cestovat za světskými cíli. Je-li však sobotní cesta nezbytnou součástí našeho sobotního programu, můžeme tuto cestu podniknout, ale měli bychom si všechno připravit předem. Pohonné hmoty pro automobil a ostatní potřebné věci bychom si měli obstarat před začátkem soboty. Měli bychom se vyvarovat cestování za obchodními záležitostmi, ať z osobních nebo pracovních důvodů.

Řešení zvláštních problémů v zaměstnání. Když člen církve opouští nebo ztrácí zaměstnání, aby mohl zachovávat biblickou sobotu, a je přijat do podobného zaměstnání v církevní instituci, avšak z charakteru práce vyplývá nutnost pracovat také v sobotu, doporučujeme následující postup:

1. Takovému člověku je nutné pečlivě vysvětlit podstatu práce, kterou bude konat.
2. Instituce musí vyvinout veškeré úsilí, aby tento člen v sobotu vykonával v novém zaměstnání opravdu jen nezbytné práce. Vedoucí pracovníci musí novému zaměstnanci vysvětlit náboženské záměry a základní cíle zaměstnávající organizace.
3. Instituce vytvoří takový časový harmonogram služeb, aby tento člen, který vědomě přijal danou práci na sobotu, se mohl co nejčastěji zúčastnit sobotních pobožností a plně je prožít.

Práce na směny

Jestliže člen Církve adventistů s. d. pracuje pro organizaci s nepřetržitým provozem, může ho zaměstnavatel žádat, aby pracoval v sobotu nebo během její části. V takovém případě doporučujeme:

1. Člen církve by měl usilovat, aby se stal pokud možno nejlepším pracovníkem, kterého zaměstnavatel nebude chtít ztratit.
2. Když k problému dojde, člen církve by měl hledat řešení. Poprosit osobně zaměstnavatele, aby mu vyhověl na základě dobré vůle a spravedlnosti.
3. Člen církve by měl napomoci zaměstnavateli tím, že mu navrhne řešení:
  - a. pracovat podle pružného pracovního plánu,
  - b. brát si méně výhodné směny,
  - c. vyměňovat směny s jinými zaměstnanci,
  - d. pracovat během svátků a dnů volna.

Když zaměstnavatel odmítá vyhovět jeho požadavkům, měl by člen okamžitě hledat podporu u kazatele a u oddělení pro styk s veřejností a náboženské svobody v zemích, kde tato oddělení mohou působit.